

En professionsbachelor titel må ikke udvikle sig til at blive en åben ladeport mod universiteterne, og jeg vil stærkt advare imod for megen signalforvirring. Vi taler stadig om gode, veldefinerede professioner som lærere og sygeplejersker.

Det var ikke særlig klogt, at Undervisningsministeriet valgte at sende et forslag om Danmarks Pædagogiske Universitet på gaden i sidste uge. For det første vil vi i Venstre ikke være med til at oprette nye, regionale institutioner i 4-6 centre, som skal have monopol på efteruddannelsen, men som jeg hørte hr. Hans Peter Baadsgaard, var der jo også allerede opblødning på vej.

Det kan være en god idé, at seminarierne selv laver netværk for at løse disse opgaver og eventuelt indgår i samarbejde med pædagogseminarier og andre regionale institutioner. Seminarierne har brug for at få den opgradering, der vil følge af, at de kan kombinere efteruddannelsesaktiviteter og udviklingsprojekter med deres primære undervisning.

Vi vil heller ikke uden videre være med til noget, der risikerer at være Danmarks Lærershøjskole i en ny forklædning, selv om man så kalder det Danmarks Pædagogiske Universitet. Det er da muligt, at der er brug for et pædagogisk forskningsnetværk på landsplan; det vil vi ikke afvise. Men vi må tage udgangspunkt i, at megen vigtig forskning allerede i dag foregår rundt omkring på vores universiteter. Hvad vil le f.eks. læseforskningen i dag være uden Carsten Elbros udmærkede arbejde på Københavns Universitet?

Der bør være frihed til at byde på de forskellige forskningsopgaver fra danske såvel som udenlandske universitetsmiljøer.

Afslutningsvis vil jeg konkludere, at meget tyder på, at CVU-modellen er den mest anvendelige, hvad enten man taler om horisontalt eller vertikalt samarbejde. Det konkrete indhold må i høj grad også afhænge af det udbud, der allerede er i regionerne. Her synes vi, regeringen helt har glemt AMU. Vi mener, at disse centre bør samordnes med erhvervsskolerne.

Alle de nye centre bør vi også tilskynde til at deltage i murstensløse netværk med henblik på at få flere og bedre efteruddannelsesudbud, f.eks. åben uddannelse og uddannelse til diplom og master.

Af hensyn til sagen er det vigtigt, at vi i de kommende år understreger, at dette her ikke handler om, at vi skal sidde i Folketinget eller i

nogle styrende organer i Undervisnings- eller Forskningsministeriet og slås om, hvilke byer der skal have hvilke uddannelser. Det handler om kvalitetsudvikling, der ændrer de unges søgemønstre, for de unge søger fornuftigvis de gode uddannelser. Derfor skal vi styrke regionernes arbejde med at gøre det, de allerede har, bedre, og give dem nogle værktøjer. Vi må undgå, at den nødvendige samtænkning af en broget uddannelsesstruktur fører til unødigt teoretisering og akademisering, og vi skal huske på, at det, vi navnlig vil få brug for, er flere unge med en solid erhvervsuddannelse og med mulighed for senere supplering, hvis de ønsker at skifte til en mere teoretisk løbebane. Det gælder om at finde balancen mellem det solide og det fleksible, og jeg håber, at vi efter debatten i dag nu får fokus på kvalitet mere end på struktur.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes på mange måder, det var en meget beroligende tale, vi her hørte fra Venstre, og jeg skrev hastigt ned: Advarslerne mod masterplanen, beskrivelsen af, at de mange blomster skal blomstre.

Det er jo fristende at spørge Venstres ordfører, om der er sket et reelt skifte. For præcis ti år siden var jeg med til at nedlægge tolv seminarier i Danmark. Jeg var nyvalgt folketingsmedlem, og undervisningsministeren var Venstres hr. Bertel Haarder. Han havde masterplaner, og han havde »Ordnung muss sein«-ønsker over det hele.

De seminarienedlæggelser står for mig som det mest ubehagelige, det mest unødvendige, jeg har været med til overhovedet i mit liv som politiker. Jeg var så ny, at jeg ikke havde power nok til at forhindre, at det skete.

Jeg vil blot spørge fru Hanne Severinsen: Er Venstre blevet klogere?

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Jeg fandt også samklang mellem mange af de synspunkter, fru Hanne Severinsen fremkom med, i forhold til det, jeg havde i mit indlæg. Men der var et sted, hvor jeg ikke rigtig kunne følge fru Hanne Severinsen. Det var, som om der ikke med det, der lægges op til her, og som jeg også betonede i mit indlæg, var tale om en kvalitetsudvikling. Vi måtte nu prøve at definere, hvad kvalitet er, og vi må sikre kvaliteten.